

Οι αμερικανοβρετανοί διαμέσου του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών - Εγκληματιών Κόφι Ανάν, επιχειρούν εδώ και αρκετό καιρό με επίμονο τρόπο να επιβάλουν μια "δίκαιη και βιώσιμη λύση" για τους κατοίκους της Κύπρου.

Η περίοδος που διανύουμε σηματοδοτείται τόσο από την αναδιοργάνωση της παγκόσμιας κυριαρχίας, η οποία έχει ολοκληρώσει την πρώτη φάση της "αντιτρομοκρατικής" εκστρατείας με την ολέθρια επέμβαση στο Αφγανιστάν, τους αιχμαλώτους πολέμου στο Γκουαντανάμο, καθώς και την εντατικοποίηση της καταστολής στους κόλπους των κοινωνικών στρωμάτων.

Στη δεύτερη φάση, αναμένεται η περαιτέρω επέκταση της κυριαρχίας εν' όψη του πολέμου κατά του Ιράκ. Αυτό άλλωστε δικαιολογεί και την οριστική διεύρυνση της συμμαχίας με το ΝΑΤΟ κατά την διεξαγωγή της συνόδου στην Πράγα (21-

περίοδο, παρουσιάζεται ως επιτακτική ανάγκη και η ένταξη στην Ευρωπαϊκή αυτοκρατορία της Κύπρου και της Τουρκίας, οι οποίες ευελπιστούσαν ότι θα επωφεληθούν μέσω των διαπραγματεύσεων στη σύνοδο της Κοπενχάγης, που διεξήχθη στις 12-13/12/02. Σε περίπτωση ένταξης των δύο κρατών, θα πραγματοποιηθεί η μακροχρόνια επιθυμία των ΗΠΑ και των πολυεθνικών δυνάμεων, όσο αφορά τον ευνοϊκότερο έλεγχο της γύρω περιοχής. Συμπληρώνεται ακόμη ένα γεωγραφικό κομμάτι που περιλαμβάνει την περιοχή των πετρελαιοπηγών της Κασπίας, καταλήγοντας μέχρι και τη διώρυγα του Σουέζ. Σ' αυτή την προσπάθεια επιβολής μιας "δίκαιης λύσης", το αρχικό σχέδιο Ανάν που δόθηκε αναθεωρείται, αφού και οι εξουσιαστές των δύο κρατών έφεραν ένταση, αναφορικά με τοπικές διεκδικήσεις. Τελικά, τόσο η αναθεώρηση του σχεδίου, όσο και τα χρονικά όρια επιβολής "λύσης" (μέχρι 28/2/2003), θεωρούνται τετελεσμένα.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ

22/11/2002), με την πρόσθεση νέων συμμάχων (Εσθονία, Λιθουανία, Λετονία, Σλοβενία, Σλοβακία, Ρουμανία, Βουλγαρία). Επιβεβαιώνονται για ακόμη μια φορά οι αρχικές δηλώσεις του διαβόητου δολοφόνου Μπους και της κλίμακας του ("όποιος δεν είναι μαζί μας, είναι εχθρός μας"), αλλά και οι προθέσεις των απαιτακού εξουσιαστών να εξασφαλίζουν τη συμμετοχή ολοένα και περισσότερων κρατών στις στρατιωτικές επιδρομές παγκόσμιας εμβέλειας, διατηρώντας σημείο επαφής μεταξύ ΗΠΑ - Ευρώπης - Ρωσίας, όπου θα συζητάσσονται η βιομηχανία όπλων και οι νέες τεχνολογίες.

20 Ιουλίου 1974, Κυρήνεια. "Επιτέλους, πού είναι οι Έλληνες;" αναρωτιούνται οι Τούρκοι φαντάροι πριν αναχωρήσουν για τη Μερσίνα προκειμένου να παραλάβουν το δεύτερο αποβατικό σώμα. Εν τω μεταξύ, φωτογραφίζονται με την τουρκική σημαία.

Το ζητούμενο είναι το κατά πόσο υπάρχει θέληση και με ποιον άραγε τρόπο μπορούν οι κάτοικοι του νησιού να ανατρέψουν την διαίωνα της στέρησης της ελεύθερης διακίνησης και εγκατάστασης, της επικοινωνίας και της συμβίωσης, που δημιουργήθηκαν από τις εξουσιαστικές σχέσεις εις βάρος τους.

Οι σχέσεις μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων

Οι πιο πρόσφατες δικοινοτικές εκδηλώσεις (επαναπροσέγγισης, δικοινοτικό φόρουμ για την ειρήνη 1/9/02) ανέδειξαν πως υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό που επιθυμεί την επανένωση του νησιού και την συμβίωση όλων

Σ' αυτή την χρονική

των κατοίκων. Οι εκδηλώσεις επαναπροσέγγισης αν και διοργανώνονται και επιτηρούνται αρκετές φορές από τα Ηνωμένα Έθνη, εντούτοις για το παρόν αποτελούν σημείο συνεύρεσης και επικοινωνίας μεταξύ Ε.Κ. και Τ.Κ. Δεν πρέπει όμως να ξεγελιόμαστε, αφού σ' αυτές τις εκδηλώσεις, επιχειρείται μέσω της κυρίαρχης προπαγάνδας, να διαφανεί ο πρωταγωνιστικός ρόλος των Η.Ε., που πίσω τους κρύβεται η σάπια "ειρήνη" των εξουσιαστών, με στόχο τη συναίνεση της κυπριακής κοινωνίας. Καλό θα ήταν να συμβάλουμε σε μια προσπάθεια αυτοοργάνωσης συνευρέσεων Ε.Κ. και Τ.Κ., τόσο επί του παρόντος όσο και μελλοντικά, χωρίς διαμεσολαβητές και κομματόσκυλλα, οι οποίοι, υποκρινόμενοι μονοπωλούν την ειρήνη προς όφελός τους. Για παράδειγμα μπορούμε μέσω του διαδικτύου ή ακόμα και με την τηλεπικοινωνία να οργανώνουμε συχνά σε κάποιο ευνοϊκό σημείο, συναντήσεις μεταξύ των ανθρώπων που αντιτίθενται στο διαχωρισμό και στην επιβολή της νέας τάξης πραγμάτων.

Κάτι άλλο που δυστυχώς θα θέλαμε να επισημάνουμε είναι πως η συντριπτική πλειοψηφία που κατέρχεται σε κοινές εκδηλώσεις είναι Τ.Κ. Φαίνεται ότι οι συνθήκες διαβίωσης του κάθε ατόμου, επηρεάζουν και τον τρόπο σκέψης του.

Μελετώντας την τρέχουσα κατάσταση που επικρατεί στο βόρειο τμήμα του νησιού, το Τουρκοκυπριακό κράτος ολοένα και επιδεινώνει τις συνθήκες καταπίεσης και εξαθλίωσης, εξαπολύοντας κλίμα εκφοβισμού κατά της μειονότητας των Τ.Κ. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι ανασυγκροτούνται εθνικιστικές - νεοφασιστικές ομάδες

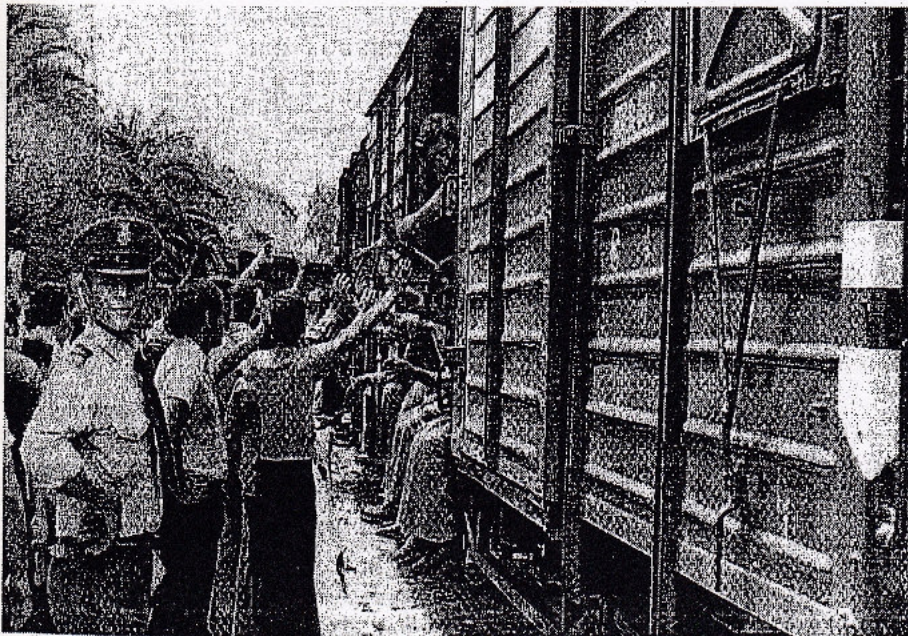
(ΤΜΤ Β', Βολκάν, κ.α.), οι οποίες και στο παρελθόν διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο για την διάσπαση και το μίσος (βλ. εκτελέσεις Τ.Κ. εργατών) που καλλιεργείται μεταξύ των ανθρώπων, ακόμα και σήμερα.

Καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι οι συνθήκες του κρατικού ολοκληρωτισμού, ευθύνονται αποκλειστικά για τις μαζικές "μεταναστεύσεις" Τ.Κ. τα τελευταία χρόνια.

Το σχέδιο Ανάν και η αντιμετώπισή του.

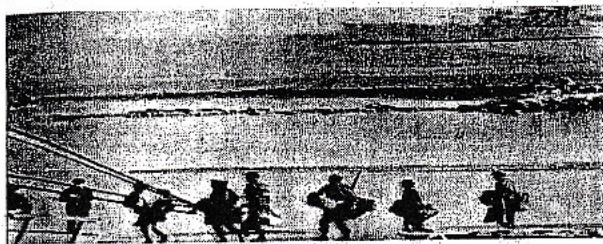
Α. Η Ελληνοκυπριακή πλευρά.

Η Ε.Κ. δεξιά, η οποία υιοθετούσε άκρως εθνικιστικές θέσεις, τώρα παρουσιάζεται ως η πιο διαλλακτική, γιατί αυτό σίγουρα εξυπηρετεί τα συμφέροντα των νταβατζήδων της. Οι δεξιοί αποδέχτες - πρωτεργάτες άλλωστε του σχεδίου (από τον Μαρκίδη μέχρι και τον Βασιλείου) θα διασφαλίσουν και τα επικείμενα οικονομικά συμφέροντα των εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων, που διαχειρίζονται οι νεόπλουτοι και οι αποβλέποντες σε νομική κυριαρχία, στο νέο ομοσπονδιακό κράτος. Στο αντίπαλο στρατόπεδο, αυτοί που απέρριψαν το σχέδιο, είναι η εκκλησία μαζί με ολόκληρο το ελληνορθόδοξο πατριωτικό σκυλολόι (νέοι ορίζοντες, σύνδεσμοι αγωνιστών ΕΟΚΑ, κομματίδια, εθνικιστικές φοιτητικές οργανώσεις, Γεράσιμος Αρσένης και ΣΙΑ. Μίλησαν για "προδοσία, ξεπούλημα, οριστική διχοτόμηση... θα γίνουμε προτεκτοράτο της Τουρκίας...". Ποιοι; οι σημερινοί και οι εκάστοτε εξουσιαστές (εθναρχία), που χωρίς την συγκατάθεση του λαού (έτσι κι' αλλιώς πάντα έτσι γίνεται), υπέγραψαν

Αύγουστος 1974. Όχι μόνο με τη συναίνεση αλλά με τα εύσημα όλου του πολιτικού φάσματος, από τους βασιλόφρονες μέχρι το ΚΚΕ, ο Κ.Καραμανλής ανακοινώνει την αποχώρηση της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ, η οποία, φυσικά, ποτέ δεν πραγματοποιήθηκε. Νωρίτερα, η γενική επιστράτευση που κήρυξε η χούντα στην Ελλάδα μετά την εισβολή στην Κύπρο, αποδείχτηκε ένα μεγάλο φιάσκο...

τις συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου, καθιστώντας την Τουρκία, μαζί με την Αγγλία και την Ελλάδα εγγυήτριες δυνάμεις στο νησί.

Νοέμβριος του 1967. Μια από τις πρώτες κινήσεις της ελληνικής χούντας: η αποχώρηση της ελληνικής μεραρχίας από την Κύπρο.

Ποιοι; αυτοί που μοιράζοντας τον λαό σε μακαριακούς, γριβικούς και άλλους επώνυμους, συνάινεσαν στην αντικομμουνιστική εκστρατεία, η οποία εξόντωσε περισσότερους ομοεθνείς τους, παρά αποικιοκράτες.

Ποιοι; αυτοί που ζητούν την εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, φωνάζοντας "καλός Τούρκος νεκρός Τούρκος", στην προσπάθειά τους να διαωρίσουν το ρατσισμό και το μίσος μεταξύ των δύο κοινοτήτων.

Ποιοι; αυτοί που με τη συνεργασία τους με τους ξένους διπλωμάτες, άναψαν το πράσινο φως στον Τούρκικο ιμπεριαλισμό να εισβάλει, κατέχοντας το 38% του βορείου τμήματος του νησιού. Τώρα για το αν "θα γίνουμε προτεκτοράτο της Τουρκίας", όπως ισχυρίζονται, τους υπενθυμίζουμε ότι εντός του "Κυπριακού εδάφους" υπάρχουν 7 είδη στρατών (Ελληνικός, Κυπριακός, ΟΗΕ, ΝΑΤΟ, Τουρκικός, Βρετανικός και Τουρκοκυπριακός). Μήπως ήδη είμαστε προτεκτοράτο του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού;

Β. Η Τουρκοκυπριακή πλευρά.

Οι αγανακτισμένοι και καταδιωγμένοι Τ.Κ., βλέποντας το σχέδιο Ανάν ως τη μόνη διέξοδο από την πολιτική της Άγκυρας και του φασίστα Ντενκτάς, έσπευσαν μαζικά στο συλλαλητήριο "υπερ του σχεδίου της ειρήνης και της λύσης" του κυπριακού προβλήματος. Η ραδιοτηλεόραση έκανε λόγο για το μέχρι στιγμής μαζικότερο συλλαλητήριο (20,000 Τ.Κ.), κάτι που διέψευσε εσπευσμένα ο Ντενκτάς ο οποίος δήλωσε μάλιστα ότι "το εν λόγω συλλαλητήριο δεν αντιπροσωπεύει την άποψη της πλειοψηφίας των Τ.Κ.". Υπέρ της αποδοχής του σχεδίου τάσσονται επίσης και οι Τ.Κ. γιάπηδες, οι οποίοι σαφέστατα θα επωφεληθούν με την επίτευξη της "λύσης", αυξάνοντας τα κεφάλαιά τους.

Μετά από λίγες μέρες, το καθεστώς Ντενκτάς μαζί με δεκάδες εθνικιστικές οργανώσεις επιδιώκει να ανακατίσει το θετικό κλίμα αποδοχής του σχεδίου, καλώντας αντι-συλλαλητήριο με κύριο σύνθημα "ναι στην ειρήνη - όχι στο σχέδιο Ανάν". Σε ομιλία του, το εξουσιαστικό έκτρωμα προασπίζει τις διχοτομικές του θέσεις τονίζοντας την ανάγκη αναγνώρισης του υπερ-κράτους του (συγκυριαρχία με όρους).

Να σημειωθεί ότι στις 13/12/2002, ημέρα ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε., Τ.Κ. πραγματοποίησαν διαδήλωση αναρτώντας πανό και πλακάτ, που ανάμεσά τους έγραφαν: "Δεν είμαστε Τούρκοι, δεν είμαστε Έλληνες, είμαστε Κύπριοι".

Το διαχρονικό σύνθημα των αναρχικών, που είναι γραμμένο στους τοίχους των πόλεων (ΚΑΤΩ ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ - ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΛΗ Η ΓΗ) πιστεύουμε τα λέει όλα.

Γ. Η άποψη του Αναρχικού Πυρήνα Κύπρου

Η μακροχρόνια τραγωδία που υφίστανται οι κάτοικοι της Κύπρου, οφείλεται αποκλειστικά στον ανταγωνισμό των εξουσιαστικών σχέσεων και διαμαχών για την εξασφάλιση των πολιτικών, οικονομικών και στρατηγικών συμφερόντων της κυριαρχίας, στο νησί και στη γύρω περιοχή.

Ως αναρχικοί - αντιεξουσιαστές, προτείνουμε τον αντικρατικό - αντισυναινετικό αγώνα, τον οποίο προωθούμε καθημερινά, εντός και εκτός των διαχωριστικών συνόρων των κρατών και του καπιταλισμού.

Σύμμαχός μας, ο κάθε καταπιεσμένος άνθρωπος - εχθρός μας, η δικτατορία της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας, που επιβάλλεται με την εξοντωτική εκμετάλλευση και καταπίεση "ανθρώπου" πάνω σε άνθρωπο.

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ για την οποία αγωνιζόμαστε, είναι η πραγμάτωση της τοπικής - δικοινοτικής και ευρύτερα, της ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ. Για να ξαποστείλουμε τους δυνάστες της ανθρωπότητας, εκεί που ανήκουν: στο παρελθόν της ιστορίας.

* Τα δύο κείμενα του Αναρχικού Πυρήνα Κύπρου προέρχονται από την ηλεκτρονική διεύθυνση της ομάδας, http://www.geocities.com/anarxikos_pirinas_kiprou, δεν αναφέρεται όμως η ακριβής ημερομηνία συγγραφής και καταχώρησής τους.